

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 74/12

V Luxembourg, 12. junija 2012

Sodba v združenih zadevah C-611/10
Waldemar Hudziński proti Agentur für Arbeit Wesel - Familienkasse in
C-612/10 Jarosław Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit Mönchengladbach -
Familienkasse

Pravo Unije državi članici ne preprečuje, da napotnim ali sezonskim delavcem, za katere načeloma ni pristojna, dodeli družinske dajatve

Vendar ko se ta možnost uporabi, nacionalno pravilo, ki te dajatve izključuje, če je treba primerljivo dajatev izplačati v drugi državi, krši prosto gibanje delavcev

V skladu z Uredbo št. 1408/71¹ o uporabi sistemov socialne varnosti za delavce migrante se za delavce načeloma uporablja zakonodaja države članice, v kateri so zaposleni. Vendar se za delavce, ki so napoteni v drugo državo članico, da bi v njej opravljali delo („napoteni delavci“), ali ki začasno delajo v drugi državi članici („začasni delavci“), še naprej uporablja zakonodaja s področja socialne varnosti države, v kateri običajno delajo, in ne s področja socialne varnosti države članice, v kateri dejansko delajo.

Waldemar Hudziński (C-611/10) in Jarosław Wawrzyniak (C-612/10), poljska državljana, imata stalno prebivališče na Poljskem in sta vključena v sistem socialne varnosti te države. W. Hudziński, oče dveh otrok in samozaposleni kmet, je bil od 20. avgusta do 7. decembra 2007 zaposlen kot sezonski delavec v vrtnarskem podjetju v Nemčiji. J. Wawrzyniak, ki ima eno hčer, je od februarja do decembra 2006 prav tako delal v Nemčiji kot napoteni delavec.

V skladu z nemškim pravom ima oseba, ki nima stalnega ali običajnega prebivališča v Nemčiji, pravico do otroškega dodatka, če je tam v celoti zavezana za plačilo dohodnine. Otroški dodatek pa se ne izplača, če se primerljiv dodatek lahko prejme v drugi državi članici. Potem ko sta oba delavca vložila zahtevo za priznanje, da sta v celoti zavezana za plačilo dohodnine v Nemčiji, sta zahtevala, da se jima za obdobje, ko sta delala v Nemčiji, za vsakega otroka dodeli otroški dodatek v višini 154 EUR na mesec.

Obe zahtevi sta bili zavrjeni, ker naj bi se v skladu z Uredbo zanju uporabljala poljska, in ne nemška zakonodaja.

V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) odločilo, da Sodišče vpraša, ali pravo EU Nemčiji glede na to, da v skladu z Uredbo št. 1408/71 ni pristojna država članica in se njena zakonodaja ne uporablja, v teh okoliščinah preprečuje dodelitev otroškega dodatka. Nemško sodišče poleg tega sprašuje, ali lahko država članica izključi pravico do družinskih dajatev, če je v drugi državi članici mogoče prejemati primerljivo dajatev.

Sodišče opozarja, da je namen prava Unije zlasti ta, da mora za zadevne osebe načeloma veljati sistem socialne varnosti le ene države članice, da bi se preprečili prekrivanje nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo, in zapleti, ki lahko ob tem nastanejo. Poleg tega vsaka država članica ostaja pristojna, da ob upoštevanju prava Unije v svoji zakonodaji določi pogoje za zagotovitev prejemkov iz sistema socialne varnosti.

¹ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2), v različici, ki izhaja iz Uredbe Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005 (UL L 117, str. 1).

Sodišče meni, da okoliščina, da W. Hudziński in J. Wawrzyniak nista niti izgubila pravic do prejemkov iz sistema socialne varnosti niti jima ni bil znižan znesek teh prejemkov, ker sta izvrševala pravico do prostega gibanja, saj sta ohranila pravico do družinskih dajatev na Poljskem, državi članici, ki ni pristojna država, ne odvzema možnosti zagotoviti take dajatve.

Te možnosti poleg tega ni mogoče izpodbijati z dejstvom, da v obravnavani zadevi niti delavec niti otrok, za katerega se zahteva ta dajatev, nimata običajnega prebivališča na ozemlju države članice, v kateri se je opravljalo začasno delo. V obravnavanih zadevah je namreč povezava položajev W. Hudzińskiego in J. Wawrzyniaka z nemškim ozemljem, kjer se zahtevajo družinske dajatve, v tem, da je oseba v celoti zavezana za plačilo davka od dohodkov, ki jih je prejela za začasno delo v Nemčiji. Taka povezava je utemeljena na jasnem merilu in jo je mogoče šteti za dovolj tesno, prav tako ob upoštevanju dejstva, da se zahtevane družinske dajatve financirajo z davčnimi prihodki.

Če bi dopustili razlago, da Uredba državi članici prepoveduje, da bi delavcem in njihovim družinskim članom v primerih, kakršna sta v obravnavanih zadevah, zagotavljala širše socialno varstvo od tistega, ki izhaja iz uporabe te uredbe, prekoračila njen cilj in se oddaljila od ciljev in okvira Pogodbe.

Sodišče je sklenilo, da **razlage Uredbe, na podlagi katere bi država članica lahko dodelila družinske dajatve** v položaju, kakršen je v obravnavanih zadevah, ni mogoče izključiti, ker **prispeva k izboljšanju življenjskega standarda in pogojev za zaposlitev delavcev migrantov s tem, da jim zagotavlja širše socialno varstvo** od tistega, ki izhaja iz uporabe navedene uredbe. **Ta razlaga uresničuje cilj** teh določb, ki je **olajšati prosto gibanje delavcev**.

Sodišče je v drugem delu sodbe obravnavalo položaj, v katerem država članica uporabi možnost dodelitve družinskih dajatev delavcem, za katere načeloma ni pristojna, ampak to pravico izključi, če delavec primerljivo dajatev prejema v drugi državi članici. Sodišče meni, da **pravilo nacionalnega prava** o preprečevanju prekrivanja pravic – **če očitno ne pomeni zmanjšanja zneska otroškega dodatka zaradi obstoja primerljivega dodatka v drugi državi članici, ampak izključitev tega dodatka** – pomeni nastanek mnogo slabšega položaja, ki dejansko prizadene veliko več delavcev migrantov kot delavcev, ki niso migranti, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Tak slabši položaj je očitno še toliko manj utemeljen, ker se zadevna dajatev financira z davčnimi prihodki in ker imata W. Hudziński in J. Wawrzyniak na podlagi nemške zakonodaje pravico do take dajatve, ker sta bila za plačilo dohodnine v celoti zavezana v Nemčiji. Zato je slabši položaj, čeprav ga je mogoče pojasniti z razlikami v zakonodajah socialne varnosti držav članic, ki obstajajo kljub usklajevalnim določbam v pravu Unije, v nasprotju z zahtevami prava Unije na področju prostega gibanja delavcev.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Nacionalno sodišče zadevo reši v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben primer.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793